

Pamatlietas puses

Prasītājs: A-Fonds

Atbildētājs: Inspecteur van de Belastingdienst

Rezolutīvā daļa

LESD 107. un 108. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesai nav jāizvērtē tāda rezidences nosacījuma kā pamatlietā aplūkojamais atbilstība EKL 56. panta 1. punktam — tagad LESD 63. panta 1. punkts — gadījumā, kad dividenžu nodokļa atmaksāšanas režīms veido atbalsta shēmu.

(¹) OV C 22, 22.1.2018.

Tiesas (virspalāta) 2019. gada 30. aprīļa spriedums — Itālijas Republika/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-611/17) (¹)

(Prasība atcelt tiesību aktu — Kopējā zivsaimniecības politika — Resursu saglabāšana — Starptautiskā konvencija par Atlantijas tunzivju saglabāšanu — Kopējā pieļaujamā nozveja (KPN) Vidusjūras zobenzivij — Regula (ES) 2017/1398 — Zvejas iespēju noteikšana 2017. gadam — Savienības ekskluzīvā kompetence — Atsauces laikposma noteikšana — Datubāzes uzticamība — Pārbaudes tiesā apjoms — LESD 17. pants — Savienības interešu pārvaldība starptautiskās organizācijās — Relatīvas stabilitātes princips — Piemērošanas nosacījumi — Atpakaļejoša spēka aizlieguma, tiesiskās drošības, tiesiskās palātvības un nediskriminācijas principi)

(2019/C 220/04)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji: G. Palmieri, piedaloties P. Gentili, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: F. Naert un E. Moro)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Spānijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji V. Ester Casas, vēlāk M. J. García-Valde-casas Dorrego), Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Moro un A. Stobiecka-Kuik)

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Itālijas Republika sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 3) Spānijas Karaliste, kā arī Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

(¹) OV C 424, 11.12.2017.